

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3233/2018. (VII. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság (a továbbiakban: indítványozó) szabályszerűen igazolt jogi képviselője útján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18. számú és a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletével szemben.
- [2] 1.1. Az indítványozó (a támadott bírói döntés szerinti perben felperes) szarvasmarhákat értékesített az Európai Unió országaiba. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adózók Adóigazgatósága a felperesnél 2008. január 1. – 2010. december 31. közötti időszakra vonatkozóan áfa bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként 2015. szeptember 8-án kelt 2411582223. számú határozatával a felperest adókülönbözet, adóbírság, mulasztási bírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése folytán az alperes (a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága) 2015. december 16-án kelt 2411617957. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a megállapított adókülönbözetet, adóhiányt, adóbírságot és késedelmi pótlékot törölte, a mulasztási bírságot azonban emelt összeggel tartotta hatályában. A határozat rögzítette, hogy a szarvasmarhák igazoltan kerültek kiszállításra külföldre, így a termékértékesítés igazoltan megvalósult, azonban az értékesített szarvasmarhák jó részének nem igazolt az eredete.
- [3] A felperes keresetet nyújtott be, és kérte az alperes határozatának a mulasztási bírságra vonatkozó része hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását és a szankció alóli mentesítést. Álláspontja szerint az alperes nem tisztázta kellően a tényállást. Hivatkozott továbbá arra, hogy három évig köteles a szarvasmarhákra vonatkozó nyilvántartás adatait megőrizni, és az ellenőrzésre ezt követően került sor. A hatóságnak ezért egyedenként kellett volna megjelölnie az igazolatlan eredetű, az alperes kizárólag helyszíni ellenőrzés keretében, leltárfelvétellel tehetett volna az igazolatlan eredetű áru vonatkozásában megállapítást. Helyszíni ellenőrzés és leltár hiányában azonban álláspontja szerint a tényállás nem állapítható meg. A felperes szerint a marha útlevelen szereplő vélelmezett hamis adatokért a felperest felelősség nem terheli, azok adminisztrációs hibára vezethetők vissza. Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és a perköltségekben történő marasztalását kérte. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18. számú ítéletével elutasította a keresetet. A bíróság rögzítette, hogy a felperes nem vitatta a hiányosságokra vonatkozó alperesi megállapításokat, nem cáfolta, hogy több szarvasmarhát értékesített, mint amennyi az állatállomány-nyilvántartásban szerepelt. Ebben a körben a felperes pusztán adminisztrációs hibára hivatkozott, amely bizonyítatlan állítás maradt. Nem tekintette alaposnak a bíróság azt a felperesi hivatkozást sem, hogy a nyilvántartások adatait három évig köteles megőrizni, mert a vonatkozó jogszabály „legalább” három évi megőrzési kötelezettséget ír elő. A bíróság megállapította, hogy az alperes határozata jogszerű és indokolt.
- [4] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A felperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a hatóság és a bíróság jogalkalmazása téves, a helyszíni leltárfelvétel lett volna szükséges a teljes körű bizonyítás érdekében. Hivatkozott továbbra is arra, hogy a hatóság megsértette a tényállás felderítési kötelezettségét. A Kúria ítéletében hatályában fenntartotta az elsőfokú bíróság ítéletét. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljeskörűen elbírálta, rendelkezését részletesen megindokolta, a bizonyítékok helyes értékelésével, megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű. A Kúria megállapította, hogy az adóhatóság bizonyította, hogy a felperes igazolatlan eredetű árut forgalmazott, ezért a terhére jogszerűen szabott ki mulasztási bírságot. A Kúria rögzítette és részletesen indokolta, hogy az adóhatóság teljesítette tény-

állítás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét, így a felperes ellentétes állítása alaptalan. Az elsőfokú ítélet sem alapelvi rendelkezéseket, sem adó jogszabályokat nem sért, a döntés aggálytalan, részletesen és közérthetően megindokolt.

- [5] 1.2. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény 28. cikkével, mert egyoldalú jogértelmezésen, valamint jogalkotói kiterjesztő tevékenységen alapulnak. Hivatkozott arra, hogy a döntés a tényállás hiányos megállapításával és súlyos jogszabálysértést követően született meg. Sérelmezte emellett, hogy a Kúria nem megfelelő bekezdést alkalmazott a törvény szabályai közül.
- [6] Az Alkotmánybíróság főtítkára hiánypótlási felhívás keretében tájékoztatta az indítványozót, hogy az Alaptörvény 28. cikkére nem alapítható alkotmányjogi panasz, emellett kérte, hogy az indítványozó jelölje meg pontosan, hogy az Alaptörvény mely szakaszainak sérelmét állítja, valamint fejtse ki, hogy a sérelmezett döntések miért és mennyiben sértik az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát. Az indítványozó a tájékoztatást és a hiánypótlásra való felhívást követően alkotmányjogi panasz indítványát az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartotta fenn. Indítványában hivatkozott a pártatlanság sérelmére azzal összefüggésben, hogy a bírósági ítéletek egyoldalú jogértelmezésen alapulnak. Hivatkozott a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben arra, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette tájékoztatási kötelezettségét. Sérelmezte továbbá, hogy a Kúria álláspontja a mulasztási bírság alkalmazhatóságának és az ismeretlen eredetű áru fogalmának értelmezése során nem jogértelmezés, hanem jogalkotás.
- [7] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [8] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz határidőn belül érkezett be. Az indítványozó szabályszerű meghatalmazással rendelkező ügyvéd útján jár az Alkotmánybíróság előtti eljárásban. Az indítványozó a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletével szemben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Ez ellen a döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.
- [9] Az indítvány részben felel meg az Abtv. 52. § (1a) bekezdésében foglalt feltételeknek. Egyértelműen megjelöli a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számon hozott ítéletét mint a megtámadott bírósági döntést, az Abtv. 27. §-ára alapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét. Kifejezett kérelmet tartalmaz a kifogásolt bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó alapügyfél, felperes volt a bírósági eljárásban, ezért jogosultnak és érintettnek tekintendő. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának a sérelmét állította. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben fejtett ki indokolást az alapjogsérelem mibenlétére vonatkozóan. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozik a pártatlanság sérelmére, azonban részletes indokolást nem terjesztett elő. Az alkotmányjogi panasz tehát ebben a részében nem felel meg a határozott kérelem törvényi követelményeinek.
- [10] 2.1. Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelménynek, mely szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntésnek azonban kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal már nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések

nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [12] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét állította a bírósági döntések egyoldalú jogértelmezése indokán. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. A bírósági jogértelmezésnek, jogalkalmazásnak közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasa nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a Kúria döntésével szembeni kifogásait fogalmazza meg, illetve tényállás-megállapítását, jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében a támadott bírósági határozatokkal, az azokban foglalt jogértelmezési kérdésekkel kapcsolatban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel.
- [14] 3. A kifejtett indokok alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja, az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. június 11.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/308/2018.

